

Vzpomínky Mirek Ben(ešovský)

Motto: SOFSEM byl zázrak, který se stal (na poušti), tak jak se zázraky (na poušti) stávají.

Vzpomínky na SOFSEM a antiSOFSEM se mně začaly vybavovat po přečtení příspěvku Michala Chytila. Za to děkuji. A na ten jeho článek tímto reaguji.

Líbí se mně, že to pojal společně tedy SOFSEM i antiSOFSEM, neboť jedno bez druhého by, pro nás pamětníky, nadávalo smysl. Každopádně antiSOFSEM byl vlastně kontextová konference a SOFSEM naproti tomu (bez toho anti) byl bezkontextová konference. Radši to neříkejte Zakladateli.

Jen stručná cituji teze z Michalova dokumentu:

1. „Doba, v níž se SOFSEM konal byla divná, až hrozná...“ a kousek dál SOFSEM jako oáza, ještě kousek dál dnešní doba je taky hrozná, hledání oázy v dnešním světě
2. „Budeme společně schopni vyjádřit, čím se oáza (AntiSOFSEM) lišila od jiných oáz“ a kousek dál "Pro účastníka byl SOFSEM fenoménem, který se vyskytoval u nás a ve světě málokde. Jestli vůbec", (Jarda Pokorný)

Tak to zkusím rozvést:

Ad 1) Doba v případě SOFSEMů, kterých jsem se zúčastnil, byla opravdu hrozná. Ale srovnávat hrůzu tehdejšího režimu s hrůzou současné doby se prostě nedá. To, co se dělo za reálného socialismu bylo systémové zlo, kterému se v podstatě nedalo vyhnout. Nebo se dalo vyhnout, za cenu vyloučení ze společnosti. Systém nás nutil dělat věci, které byly nedůstojné a pokud jsme nebyli dostatečně stateční, tak byly i proti našemu svědomí. To jsme všichni věděli a mohli si to ověřit na osudu těch, které jsme měli čest na SOFSEMech potkat. (viz. též bod 2). Ta dřívější doba měla tu výhodu, že z nás snímala vinu za to, jak to tu vypadá. Teď to máme těžší, neboť si musíme (neradi) přiznat, že za spoustu věcí si můžeme sami.

Pokud bych měl použít ten příměr s oázou, tak oáza má zásadní význam pro lidi, kteří přešli poušť a mají děsnou žízeň. V dnešní době, kterou někdo trefně nazval džunglí, se oáza vlastně hledá dost blbě.

Nedovedu přijít na to, proč bychom srovnání dnešní a minulé doby měli zařadit na naše vzpomínkové setkání. Možná by se nám ta vzpomínka na SOFSEM a antiSOFSEM mohla z toho setkání nějak vytratit a někteří účastníci by byli zklamání a možná i otrávení. My přece nesvoláváme naše setkání kvůli tomu, abychom přidali další nadávky a lamentace na dnešní dobu. A pokud má někdo takové potíže a strach, tak bychom ho měli vyzvat, ať přijede a přijde na jiné myšlenky.

Naše setkání bude určitě v pozitivním duchu a všechny nedostatky minulosti zastře nadhled, zapomnění a troška anti sofsemovské legrace. A také si nemyslím, že bychom se měli zabývat budoucností, neboť většina z nás se už netýká.

Ad 2) Abych mohl vyjádřit v čem se ta oáza Sofsem/anti Sofsem lišila od ostatních oáz, chtěl bych napřed sepsat, co mně ta oáza přinesla. Řada z těch výhod je dána uzavřeností, neefektivitou a blbostí tehdejšího režimu:

Vzdělávací efekt (píše o tom i Jura Wiederman ve svém příspěvku na webu): již původní idea, se kterou zakládal Sofsem Jozef Gruzka, byla donést do uzavřeného systému potřebné odborné informace formou večerní školy

Zajímavé problémy k řešení: opět s ohledem na uzavřenost systému jsme se museli naučit řešit problémy, ke kterým bychom se jinde na světě (většinou) nemohli dostat: např. operační systémy, lokální sítě, překladače, databáze, znalostní systémy atp.

Setkání se zajímavými lidmi: potkali jsme lidi, kteří byli osobnostmi v úplně jiných disciplínách a režim je tzv. „vyvrhl“ do IT. Potkali bychom například Ivana Havla, Honzu Sokola, Zdeňka Neubauera, Pavla Maternu v normálním státě? No já určitě ne.

Náměty na AntiSOFSEM: to nebyly jen „přešlapy“ přednášejících na SOFSEMu, ale i to, jak fungoval režim v oblasti IT a obecně při řízení společnosti: poruchovost počítačů, nemožnost se dostat k rozumně fungujícím zařízením, ... Spočítal jsem, že McT složilo asi 10 písní na tato témata

Myslím si, že fenomén SOFSEM, nemohl nikde jinde na světě vzniknout, prostě proto, že bez takových precondition, by to ani nedávalo smysl.

Výjimečnost SOFSEMu určitě není v tom, že by byl jedinou takovou oázou. Kromě oáz zmiňovaných Michalem, jsem byl součástí i jiných oáz. Jednu z nich jsem téměř každodenně navštěvoval na Ústavu výpočetní techniky (ÚVT), kde nám vytvořili skvělé prostředí ředitelé Jirka Hořejš a Vašek Račanský. A kde mě společná práce, zájmy, sranda a také naše rozdílnosti spojily s Martinem Šmídkem a Pepíkem Gerbrichem přátelstvím na celý život.

Závěr: v čem já považuji SOFSEM za jinou oázu než jiné oázy? Je to prostě v tom, že jsem byl jeho součástí, a měl tu nezaslouženou příležitost využívat všechny ty dary SOFSEMu a anti SOFSEMu, které jsem uvedl nahoře.